

РЕШЕНИЕ

№

гр. Кърджали, 11.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Кърджали в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕНКА КОСТОВА**ЧЛЕНОВЕ: АЙГЮЛ ШЕФКИ****МАРИЯ БОЖКОВА**

при секретаря П.П. и в присъствието на прокурор Делчева от ОП-Кърджали, като разгледа докладваното от съдия Шефки кнахд №73 по описа на КАС за 2017 г., и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК. Образовано е по касационна жалба от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите, гр. Смолян, срещу Решение № 6/09.01.2016 г., постановено по анд № 210/2016 г. по описа на РС – Мадан. Твърди се незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Касаторът намира за неправилен извода на решаващия съд за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на данни за притежавано от санкционираното дружество разрешително за заустване на отпадъчни води в ***, както и какви са установените емисионни показатели по това разрешително. Счита, че според представеното по делото Разрешително за заустване на отпадъчни води №01-009/2015 г., издадено от ВиК ЕООД, ***, „Рубелла Бюти“ АД зауства отпадъчните води от производството си в канализационната мрежа на ***, като на дружеството не е издавано разрешително за заустване от Басейнова дирекция Източнобеломорски район, за да е приложима хипотезата на чл.16, ал.2 от Наредба № 6/09.11.2000 г. за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти. Намира, че в случая е без значение количеството на изхвърлените отпадъчни води, времето на тяхното изтичане и настъпилите вредни последици, като неспазването на емисионните норми, предвидени в т.10.5 от Приложение №5 към Наредба №6/2000 г., е достатъчно основание за ангажиране на отговорността на дружеството. Сочи, че описаното в АУАН и НП деяние, съответства на разпоредбата на чл.200, ал.1, т.6 от Закона за водите, тъй като в случая е налице изхвърляне на отпадъчни води от аварийния преливник на предприятието. В касационната жалба се твърди също, че освен тоалетни продукти, наказаното дружество произвежда и фармацевтични/медицински продукти, поради което част от неговата дейност попада в обхвата на т.10.5 от Приложение №5 към Наредба №6/2000 г., и обратно на приетото в оспореното решение, в случая са приложими емисионните показатели, посочени в тази точка. По горните съображения, иска отмяна на оспореното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление, като правилно и законосъобразно.

Ответникът по касация – „Рубелла Бюти“ АД, ***, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура Кърджали дава заключение за основателност на жалбата. Намира за неправилни изводите на районния съд за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като счита, че неточното описание на изпълнителното деяние не се е отразило на правото на защита на санкционираното дружество. Счита също, че са събрани достатъчно доказателства, установяващи нарушение на чл.200, ал.1, т.6 от ЗВ, поради което следва оспореното решение да се отмени, и да се потвърди издаденото наказателно постановление.

Административният съд, след като извърши проверка на обжалваното решение, във връзка със заявените в жалбата касационни основания, констатира следното:

Касационната жалба е допустима - постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице - страна по анд №210/2016 г. по описа на РС – Мадан.

Разгледана по същества, жалбата е неоснователна.

С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 2 от 25.03.2016 г., издадено от директора на РИОСВ-Смолян, с което на „Рубелла Бюти“ АД, ***, на основание чл. 200, ал.1, т. 6 от Закона за водите, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева, за нарушение на чл. 120, ал.3, във вр. ал.1 от ЗВ и чл.16, ал.1 от Наредба №6/09.11.2000 г. За да постанови решението си, вземайки предвид събраните писмени доказателства и показанията на разпитаните по делото свидетели, районният съд приел, че по данни на НСИ, санкционираното дружество извършва дейност, свързана с производство на парфюми и тоалетни продукти и дейността му не попада в категорията дейности, посочена в т.10.5 от Приложение №5 към Наредбата - "производство на фармацевтични продукти и лекарствени средства". По тази причина дружеството е следвало да съобразява емисионните показателни на зауствените води, с условията, регламентирани в издаденото му индивидуално разрешително за заустване на отпадъчни води, а не с емисионните показатели на зауствените води, регламентирани в т.10.5 от приложение №5 към Наредбата. Тъй като „Рубелла Бюти“ АД не е извършвало дейността, посочена в т.10.5 от Приложение No 5 към Наредба No 6/09.11.2000г., е недопустимо да носи отговорност за нарушени изисквания за емисионни норми, относими към друго производството - на фармацевтични продукти и лекарствени средства. В мотивите към решението е прието също, че в хода на образуваното АНП са допуснати съществени процесуални нарушения.

При служебната проверка на оспореното решение, настоящия състав на Административен съд – Кърджали констатира, че същото е валидно и допустимо. Съдът не констатира при постановяването му районният съд да е допуснал нарушения на материалния закон, нито съществени нарушения на съдопроизводствените правила или необоснованост, водещи до неправилност на въззивното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Касационната инстанция споделя крайния извод на въззивния съд, за незаконосъобразност на издаденото НП.

В случая, дружеството е санкционирано за това, че на 15.01.2016 г. е изхвърляло отпадъчни води във воден обект в нарушение на емисионните норми, посочени в т.10.5 от приложение № 5 към чл.16, ал.1 от Наредба № 6//09.11.2000 г. за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти.

Според разпоредбата на чл. 16, ал.1 от Наредба №6/09.11.2000 г., емисионните норми за някои вещества и показатели за качеството на отпадъчните води от някои промишлени сектори са посочени в приложение № 5.

С т. 10.5 от приложение № 5, към чл.16, ал.1 от горната наредба, са определени емисионните норми за отпадъчните води от производство на фармацевтични продукти и лекарствени средства, зауствани във водните обекти.

Видно от приложеното по делото писмо изх.№***/*** г. от директора на ТСБ „Юг“ при НСИ, към 15.05.2016 г. „Рубелла Бюти“ АД, *** е с основна икономическа дейност „Производство на парфюми и тоалетни продукти“, с код 20.42 по КИД-2008.

При така установеното не може да се приеме, че посочените в т.10.5 от приложение № 5 емисионни норми за отпадъчните води, приложими към производството на фармацевтични продукти и лекарствени средства, са относими и за наказаното дружество,

осъществяващо дейност по производство на парфюми и тоалетни продукти, поради което в случая е налице нарушение на материалния закон, тъй като правнозначимите факти по установеното изхвърляне на отпадъчни води, неправилно са били отнесени към емисионните норми, посочени в т.10.5 от приложение № 5 към чл.16, ал.1 от Наредба №6//09.11.2000 г., касаещи производство, различно от това извършвано от „Рубелла Бюти“ АД.

Освен това, от съдържанието на чл.16, ал.1 Наредба № 6/2000 г. става ясно, че в приложението към горната разпоредба няма изчерпателно регламентиране на емисионните норми за всички промишлени сектори, като в тази връзка, в чл.16, ал.2 на същата наредба, е предвидено емисионни норми за промишлени предприятия, както и за вещества и показатели за качеството на отпадъчните води, които не са включени в приложение № 5, да се определят от компетентния орган в разрешителното за заустване на отпадъчните води.

Видно от доказателствата, в конкретната хипотеза дружеството е разполагало с разрешително № ***/*** г. за заустване на производствени отпадъчни води в канализационната мрежа на ***, издадено на основание чл.4, ал.1 от Наредба №7/2000 г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационната мрежа, в което са били определени максимално допустимите концентрации на вещества в производствените отпадъчни води, съобразно чл.6 и чл.7 от Наредба №7/2000 г. В същото разрешително е предвидено и наличието на пломбирана от РИОСВ аварийна връзка при пречиствателна станция, от която вероятно произхожда установено изтичане на отпадъчните води.

Следва да се отбележи също, че съгласно чл.120, ал.3, вр. с ал.1 от ЗВ, посочени като нарушени в АУАН и в НП, емисионните норми за опазването на повърхностните води от замърсяване се определят с наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 13 ЗВ. От своя страна, на основание чл. 135, ал. 1, т. 13 ЗВ, министърът на околната среда и водите е издал Наредба № 2 от 8.06.2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване, с която се уреждат: редът и начинът за издаване на разрешителни за заустване по чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗВ; изискванията при определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване в разрешителните за заустване съгласно чл.120 от ЗВ. От анализа на посочените норми става ясно, че разпоредбата на чл.120 от ЗВ, се отнася до случаите, в които е налице разрешително, издадено в хипотезите на чл.46, ал.1, т.3 ЗВ, за заустване на отпадъчни води във водни обекти, какъвто не е настоящия случай.

По тези съображения настоящата инстанция намира, че не се установи описаното в АУАН и в НП нарушение на чл. 120, ал.3, вр. с ал.1 ЗВ, във връзка чл.16, ал.1 от Наредба № 6/09.11.2000 г., и правилно районният съд е отменил, издаденото в тази връзка наказателно постановление.

Предвид изложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №6/09.01.2016 г., постановено по анд
г. по описа на РС – Мадан.

№ 210/2016

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.